

Η Ανάληψη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού (δέκα τοποθετήσεις σε δέκα ερωτήσεις)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Η ΑΝΑΛΗΨΗ του Χριστού (Η ιερή εικόνα βρίσκεται στο Όρος των Ελαιών στα Ιεροσόλυμα)

1. Γιατί έγινε η Ανάληψη μετά από 40 μέρες και όχι αμέσως μετά την Ανάσταση;

Ο αρχηγός της ζωής, που έλυσε τα δεσμά του θανάτου με την Ανάστασή του, συναναστράφηκε με τους μαθητές του επί σαράντα ημέρες και επιβεβαίωσε σ' αυτούς την Ανάστασή του με πολλές αποδείξεις. Δεν ανέβηκε στους ουραμούς την ίδια ημέρα που αναστήθηκε, γιατί κάτι τέτοιο θα δημιουργούσε αμφιβολίες και ερωτηματικά. Διαφορετικά, πολλοί από τους άπιστους θα μπορούσαν να προβάλλουν το επιχείρημα ότι η Ανάσταση δεν ήταν παρά ένα ακόμη από τα όνειρα ευσεβών πόθων που γρήγορα έρχονται και πιο γρήγορα παρέρχονται. Για αυτό ακριβώς έμεινε ο Χριστός σαράντα ολόκληρες ημέρες στη γη, και εμφανίστηκε επανειλημμένα στους μαθητές του, και τους έδειξε τις ουλές από τα πληγές του, τους μίλησε για τις προφητείες που εκπλήρωσε με την ζωή και τα πάθη του ως άνθρωπος, και μάλιστα συνέφαγε μαζί τους.

2. Γιατί έφαγε ο αναστημένος Χριστός ψητό ψάρι και μέλι;

Στο σημερινό Ευαγγέλιον της Εορτής ακούμε ότι ζήτησε και έφαγε ο Χριστός «ιχθύος οπτού μέρος και από μελισσίου κηρίου», δηλ. ένα κομμάτι από ψητό ψάρι και από κηρύθρα με μέλι (Λουκ. 24:42). Γιατί αναφέρεται η λεπτομέρεια αυτή; Κατά την εκκλησιαστική παράδοση, η λεπτομέρεια αυτή είχε πολύ σπουδαία αλληγορική σημασία. Όσον αφορά στο ψάρι, γνωρίζουμε ότι αν και ζει μέσα στην αλμυρή θάλασσα, το σώμα του δεν είναι αλμυρό, αλλά γλυκό. Κατά παρόμοιο τρόπο και ο Χριστός, που έζησε μέσα στην 'αλμυρή θάλασσα της αμαρτίας' του κόσμου τούτου, «αμαρτίαν ουκ εποίησε, ουδέ ευρέθη δόλος εν τω στόματι αυτού», δηλ. δεν έκανε καμιά αμαρτία, ούτε ξεστόμισε τίποτε το δόλιο (Ησ. 53:9). Επίσης, ο Χριστός παρέμεινε πιο άφωνος και από το ψάρι όταν υπέστη το σωτήριο πάθος του και δέχτηκε τα ανήκουστα εκείνα βασανιστήρια και ακατανόμαστους υβρισμούς. Όσον αφορά στο μέλι και στο κερι, γνωρίζουμε ότι το μέλι είναι γλυκό και το κερι φωτιστικό, γι' αυτό και θεωρούνται σαν σύμβολα της πνευματικής ηδονής και του φωτισμού που μεταδίδει στους πιστούς ο Χριστός μετά την Ανάστασή του. Επίσης, συμβολίζουν, το μεν πρώτο την θεραπεία της μεγάλης πίκρας της αμαρτίας την οποίαν συμβολίζει η χολή που του δόθηκε στο πάθος του, το δε δεύτερο, την διάλυση του πυκτού σκοταδιού της αμαρτίας την οποία συμβολίζει το σκοτάδι που έγινε κατά την σταύρωσή του. [\(περισσότερα...\)](#)